

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant: Bożena Cybin

po rozpoznaniu w dniach 19 maja 2014 r. i 02 lipca 2014 r.

s p r a w y : **M. Ł.**

syna T.i E.z domu W.

urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 stycznia 2014 w J. województwo (...) posiadania wbrew przepisom Ustawy środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości 1,37 grama

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

I. uznaje oskarżonego **M. Ł.** za winnego tego, że w dniu 21 stycznia 2014 w J. posiadał wbrew przepisom Ustawy środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości 1,37 grama tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci proszku koloru białego, bliżej opisanego w wykazie DRZ pod poz. 1 na k. 20 akt i zarządza jego zniszczenie;

IV. na podstawie art. 71 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zobowiązuje oskarżonego do poddania się leczeniu odwykowemu z uzależnienia od używania środków odurzających i substancji psychotropowych i oddaje go pod dozór kuratora sądowego;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 21 i 22 stycznia 2014 r.;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy o prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. kwotę 612 złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oraz kwotę 140,76 złotych tytułem podatku VAT;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 21 stycznia 2014 roku M. Ł. został poddany przez funkcjonariuszy policji A. G. i E. W. kontroli osobistej, podczas której ujawniono przy nim woreczek strunowy w zawartością przezroczystych kryształków. W wyniku przeważenia substancji znajdującej się w woreczku strunowym stwierdzono, iż jej ilość wynosiła 1,37 grama netto. Ustalono też, iż ujawniona substancja stanowiła amfetaminę.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 14, 28, zeznania świadka A. G. k. 70, notatka urzędowa k. 1, protokół przeszukania osoby k.2-4, protokół użycia wagi k. 7, protokół użycia testera narkotykowego k.6)

Oskarżony M. Ł. był uprzednio karany sędownie. Oskarżony jest kawalerem i posiada na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 7 lat. Oskarżony posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest stolarzem, utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając dochód miesięczny około 1.500 złotych. Oskarżony był leczony psychiatrycznie. W czasie zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania jego znaczenia bądź pokierowania swoim postępowaniem. Jest osobą uzależnioną od środków psychoaktywnych i alkoholu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.12-13, 26-27, dane o karalności k. 34-37, opinia sądowno – psychiatryczna k. 56-57, kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień k.43-53).

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach, składanych w postępowaniu przygotowawczym, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że amfetaminę zakupił na własny użytek, ponieważ jest uzależniony. Kupił ją od nieznanego mu osoby na terenie Z..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 12- 14, 26- 28)

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, poddany przez Sąd gruntownej i wszechstronnej analizie, stworzył niepodważalną podstawę do stwierdzenia sprawstwa, jak i winy oskarżonego M. Ł. w zakresie przypisanego mu czynu.

Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego M. Ł., w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Z wyjaśnieniami oskarżonego koresponduje bowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zeznania świadka, funkcjonariusza policji A. G. oraz dokumenty w postaci protokołu przeszukania, protokołu użycia testera narkotykowego, protokołu użycia wagi, przy czym wiarygodność wskazanych wyżej dowodów nie budzi żadnych wątpliwości.

Jako wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów dołączonych do akt postępowania i ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego. Zostały one bowiem sporządzone przez powołane do tego podmioty, w granicach ich kompetencji, a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

Nie budziła też wątpliwości wiarygodność opinii sądowno - psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego bowiem opinia ta została wydana przez biegłych mających wiadomości specjalne w dziedzinie psychiatrii, po osobistym badaniu oskarżonego, zaś jej wnioski były jasne i kategoryczne oraz należyście uzasadnione.

Z kolei z danych o karalności oskarżonego wynika, iż był on skazany m.in. wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze: z dnia 03.10.2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 853/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 5 lat oraz środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych, które to środki karne wykonał, a także z dnia 23.09.2008 r. sygn. akt VII K 738/08, za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn z art. 276 k.k., na karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat oraz karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. M. Ł. wykonał karę grzywny w dniu 02.11.2009 roku. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, w świetle treści art. 76 § 1 k.k. oba w/w skazania uległy zatarciu z mocy prawa, bowiem w dniu 24 kwietnia 2014

r. upłynął okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby w sprawie o sygn. akt VII K 853/08, zaś w dniu 28 kwietnia 2014 roku - w sprawie o sygn. akt VII K 738/08. Wobec powyższego, w związku z zatarciem skazania, Sąd ustalił, iż M. nie był karany sądownie tymi wyrokami.

Zachowaniem swoim M. Ł. zrealizował znamiona występkę z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony bowiem w dniu 21 stycznia 2014 r. w J. posiadał wbrew przepisom ustawy substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 1,37 grama. Oskarżony był w pełni świadomy tego, iż substancja, którą posiadał, jest środkiem psychotropowym – amfetaminą.

Wina oskarżonego M. Ł. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Oskarżony działał świadomie. W zakresie zarzucanego mu czynu oskarżony działał z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony bowiem chciał popełnić ten czyn, chciał posiadać narkotyk, skoro wcześniej go nabył. Oskarżony mogąc zachować się zgodnie z prawem, naruszył je. Oskarżony działał przy tym w normalnej sytuacji motywacyjnej, zdając sobie sprawę zarówno z bezprawności, jak i karygodności swego postępowania.

Wymierzając oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd uwzględnił całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnionego przez niego przestępstwa, a zwłaszcza charakter jego czynu. Sąd miał przy tym na uwadze zarówno okoliczności łagodzące, jak i okoliczności obciążające sprawcę.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, zaś jako okoliczność obciążającą - jego uprzednią karalność. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość zachowania oskarżonego nie była znaczna. Oskarżony posiadał stosunkowo niewielką ilość substancji psychotropowej, która stanowiła, w zależności od osoby uzależnionej, od kilku do kilkunastu jednorazowych porcji (przyjmuje się, iż jedna porcja to dawka od 0,1 do 0,5 grama narkotyku), a nadto posiadał ją na własny użytek, będąc osobą uzależnioną od środków psychoaktywnych. Z drugiej jednak strony Sąd miał na uwadze okoliczności, iż użycie tego narkotyku jest szkodliwe dla zdrowia, a także przynosi bardzo ujemne skutki społeczne. Normy prawne przyjęte w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, w tym także normy prawno-karne, mają na celu m. in. zwalczanie posiadania narkotyków.

Wina umyślna oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony miał świadomość posiadania substancji psychotropowej i wiedział, że jest to zabronione. Stopień winy oskarżonego, w okolicznościach tej sprawy, należy ocenić jako umiarkowany.

Zważywszy na wskazane okoliczności Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Mimo uprzedniej karalności oskarżonego Sąd przyjął jednak, że zachodzą przesłanki do postawienia względem M. Ł. pozytywnej prognozy kryminologicznej i warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Oskarżony co prawda był uprzednio karany sądownie, jednakże dotychczas popełnione przez oskarżonego czyny przestępcze naruszały inne dobra prawne (skazanie za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uległo zatarciu z mocy prawa). Ponadto ostatnim orzeczoną wobec niego wyrokiem oskarżonemu wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał zatem, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności przedmiotowych i podmiotowych, iż oskarżony zasługuje na zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia kary. Orzeczenie bowiem w niniejszej sprawie wobec oskarżonego bezwzględnej represji karnej w postaci kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby rażąco niewspółmierne i nadmiernie surowe. Bezwzględne pozbawienie wolności traktować bowiem należy jako środek ostateczny. W przekonaniu Sądu orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, zarówno represyjnych, jak i prewencyjnych. Sąd uznał zatem, iż zaspokojeniu celów kary nie sprzeciwia się orzeczenie wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności na okres

próby wynoszący 5 lat. Z uwagi na zdecydowanie niższy stopień pewności prognozy kryminologicznej, zdaniem Sądu jedynie najdłuższy, 5-letni okres próby, będzie adekwatny dla weryfikacji trafności pozytywnej prognozy postawionej w stosunku do oskarżonego.

Ponieważ oskarżony jest osobą uzależnioną od narkotyków, zaś przestępstwo, którego się dopuścił jest związane z używaniem tych środków, Sąd na podstawie art. 71 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł o zobowiązaniu oskarżonego do poddania się leczeniu odwykowemu z uzależnienia od używania środków odurzających i substancji psychotropowych w zakładzie opieki zdrowotnej i oddał go jednocześnie pod dozór kuratora sądowego.

W przypadku skazania za czyn z art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii obligatoryjne jest orzeczenie przez Sąd przepadku substancji psychotropowej, dlatego też Sąd, w oparciu o przepis art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci amfetaminy oraz zarządził jej zniszczenie.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k., a więc stopień zawinienia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara będzie adekwatną karą do popełnionego przez oskarżonego czynu. Kara w tym wymiarze winna uzmysłwić oskarżonemu nieopłacalność łamania prawa, stanowiąc jednocześnie przestrogę na przyszłość. Sąd miał przy tym na względzie cele, jakie wymierzona kara powinna spełnić wobec oskarżonego, tj. przede wszystkim cele wychowawcze. Kara ta winna również wdrożyć oskarżonego do poszanowania zasad porządku prawnego. Tak ukształtowana kara będzie także realizowała cele ogólnoprewencyjne i da wyraz zdecydowanego braku społecznej akceptacji dla tego typu zachowań.

Ponieważ oskarżony był zatrzymany w związku z popełnieniem przestępstwa, na podstawie przepisu art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Ponadto na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze Sąd orzekł o przyznaniu kwoty 612 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym na rzecz adwokata J. K. oraz kwotę 140,76 złotych tytułem podatku VAT.

Sąd zwolnił w całości M. Ł. na podstawie przepisu art. 624 § 1 k.p.k. od konieczności poniesienia kosztów sądowych, a także odstąpił od wymierzenia mu opłaty, ponieważ oskarżony nie posiada stałego zatrudnienia i nie posiada żadnego majątku, a zatem obciążanie go tymi kosztami byłoby niecelowe.